

ROZPORZĄDZENIE Nr 41/2007

Wojewody Łódzkiego
z dnia 21 sierpnia 2007 r.

w sprawie ustanowienia Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Wolbórki

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 92, poz. 880; z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087; z 2007 r. Nr 75, poz. 493)

zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustanawia się Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Wolbórki, zwany dalej „Obszarem”, obejmujący tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełniącą funkcję korytarzy ekologicznych.

2. Obszar o całkowitej powierzchni 2 272 ha położony jest na terenie gmin: Będków, Moszczenica i Wolborz.

3. Opis granic Obszaru określa załącznik Nr 1 do rozporządzenia.

4. Przebieg granicy Obszaru określono na mapie w skali 1:100 000, stanowiącej załącznik Nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. 1. Na Obszarze wprowadza się ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów, w celu zachowania ich trwałości oraz zwiększenia różnorodności biologicznej.

2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych obejmują:

a) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych;

b) sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych;

c) tworzenie i odtwarzanie stref ekotonowych, celem zwiększenia bioróżnorodności;

d) utrzymywanie i tworzenie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;

e) zalesianie i zadrzewianie gruntów mało przydatnych do produkcji rolnej i nie przeznaczonych na inne cele, z wyłączeniem terenów, na których występują nieleśne siedliska przyrodnicze podlegające ochronie, siedliska gatunków roślin, grzybów i zwierząt związanych z ekosystemami nieleśnymi, a także miejsca

pełniące funkcje punktów i ciągów widokowych na terenach o dużych wartościach krajobrazowych;

f) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, drzew dziuplastych, części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;

g) zachowanie śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk, muraw kserotermicznych i piaszkowych oraz polan o wysokiej bioróżnorodności;

h) utrzymanie odpowiedniego poziomu wód gruntowych dla zachowania siedlisk wilgotnych i bagiennych;

i) zachowanie siedlisk chronionych i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;

j) działania na rzecz czynnej ochrony oraz reintrodukcji rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów nieleśnych obejmują:

a) przeciwdziałanie procesom zarastania łąk i pastwisk cennych ze względów przyrodniczych i krajobrazowych;

b) zachowanie śródpolnych torfowisk, obszarów wodno – błotnych, oczek wodnych wraz z pasem roślinności stanowiącej ich obudowę biologiczną oraz obszarów źródliskowych cieków;

c) kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez zachowanie mozaiki pól uprawnych, miedz, płatów wieloletnich ziołorośli, a także ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień i zakrzewień śródpolnych i przydrożnych;

d) utrzymywanie i zwiększanie powierzchni trwałych użytków zielonych;

e) prowadzenie zabiegów agrotechnicznych z uwzględnieniem wymogów zbiorowisk roślinnych i zasiedlających je gatunków fauny, zwłaszcza ptaków (odpowiednie terminy, częstość i techniki koszenia);

f) utrzymywanie poziomu wód gruntowych odpowiedniego dla zachowania bioróżnorodności;

g) zachowanie i odtwarzanie korytarzy ekologicznych;

h) zachowanie siedlisk chronionych i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;

i) działania na rzecz czynnej ochrony oraz reintrodukcji rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

4. Ustalenia w zakresie czynnej ochrony ekosystemów wodnych obejmują:

a) zachowanie zbiorników wód powierzchniowych wraz z ich naturalną obudową biologiczną;

- b) utrzymywanie i tworzenie stref buforowych wzdłuż cieków wodnych oraz wokół zbiorników wodnych, w tym starorzeczy i oczek wodnych, w postaci pasów, szuwarów, zakrzewień i zadrzewień, jako naturalnej obudowy biologicznej, celem zwiększenia bioróżnorodności oraz ograniczenie spływu substancji biogenych;
- c) prowadzenie prac regulacyjnych cieków wodnych w zakresie niezbędnym dla ochrony przeciwpowodziowej i w oparciu o zasady dobrej praktyki utrzymania rzek;
- d) zwiększanie retencji wodnej, odtwarzania funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych;
- e) zachowanie i odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne, celem zachowania dróg migracji gatunków;
- f) działania na rzecz czynnej ochrony oraz reintrodukcji rzadkich rzadkich zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

§ 3. 1. Na terenie Obszaru zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk i innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902 ze zm.);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania dla celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno – błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń

wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt. 2 nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę Obszaru.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt. 3, nie dotyczy prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody.

4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt. 4 nie dotyczy terenów, dla których udzielono koncesji na wydobywanie kopalin przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt. 8, nie dotyczy obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy i decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego.

§ 4. Nadzór nad Obszarem sprawuje Wojewódzki Konserwator Przyrody.

§ 5. Rozporządzenie podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty w gminach, na terenie których położony jest Obszar.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Wojewoda Łódzki
(-) Helena Pietraszkiewicz

Załącznik Nr 1

do Rozporządzenia Wojewody Łódzkiego

Nr 41 z dnia 21 sierpnia 2007 roku

Opis granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Wolbórki

Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu „Doliny Wolbórki” rozpoczyna się we wsi Prażki (gmina Będków), w punkcie przecięcia linii kolejowej z drogą z miejscowości Zawodzie do Będkowa. Od tego miejsca biegnie ona na południowy-wschód wzdłuż południowego skraju tej drogi. Po ok. 1 430 m dociera do drogi wojewódzkiej Nr 716 relacji Koluszki – Rokiciny – Piotrków Trybunalski, w którą skręca na południe. Po przebyciu ok. 1 000 m wzdłuż zachodniego skraju tej drogi granica skręca na wschód i po ok. 480 m przebiegu wzdłuż północnej granicy zwartej zabudowy mieszkaniowej Będkowa dociera do drogi z Ujazdu do Będkowa. Następnie drogą tą kieruje się na wschód do drogi z Będkowa do Lubiatawa, której zachodnim skrajem biegnie na południowy-wschód do Ceniawy, zostawiając po stronie wschodniej zabudowę miejscowości Gutków i Ceniawy Stare. Ok. 400 m na południe od skrzyżowania drogi z Będkowa do Lubiatawa z drogą biegnącą przez wieś Ceniawy granica Obszaru odchodzi od wspomnianej wcześniej drogi i biegnie wschodnim, a następnie północnym i ponownie wschodnim skrajem kompleksu leśnego, docierając do drogi biegnącej przez Drzazgową Wolę. Po przebyciu ok. 150 m tą drogą w kierunku wschodnim, południowym skrajem drogi, granica skręca na południowy zachód w drogę polną, wzdłuż której biegnie ok. 220 m i dociera do kompleksu leśnego. Tu granica skręca w drogę polną, którą podąża na południowy wschód, a następnie na wschód i po ok. 150 m dochodzi do niewielkiego kompleksu leśnego, gdzie skręca na południe w kolejną drogę polną prowadzącą do kolejnego kompleksu leśnego. Po przebyciu ok. 150 m granica dociera do skraju lasu, po czym skręca na wschód i biegnie jego północnym (przez ok. 200 m), a następnie wschodnim skrajem (przez ok. 150 m) dochodząc do drogi polnej, w którą skręca kierując się na wschód. Po ok. 120 m granica Obszaru dochodzi do drogi prowadzącej na południe do wsi Łaknarz i po przebyciu ok. 800 m osiąga miejscowość Łaknarz, po czym skręca na południowy zachód w drogę polną, przecina drogę prowadzącą przez miejscowość Łaknarz i idzie drogą polną w kierunku południowo-wschodnim do skraju lasu. Następnie skręca na wschód i biegnie drogą, okrążając od północy i wschodu niewielki kompleks leśny, wkracza na obszar gminy Wolbórz, kieruje się na południowy zachód i po ok. 140 m przebiegu drogą polną dochodzi do lasu, którego południowo-wschodnim skrajem podąża przez ok. 220 m osiągając miejscowość Brudaki. W miejscowości Brudaki skręca w drogę do Wolborza,

biegnąc zachodnim skrajem tej drogi po ok. 2 000 m dochodzi do Bogusławic Wsi, gdzie skręca na południe i po ok. 230 m dociera do drogi polnej, w którą skręca utrzymując kierunek południowy. Po ok. 250 m granica dochodzi do kanału i podąża dalej na wschód wzdłuż kanału, a dalej wzdłuż ogrodzenia stadniny i dochodzi do drogi w odległości ok. 20 m na południe od skrzyżowania dróg prowadzących w kierunkach: Ujazdowa, Będkowa i Tomaszowa Mazowieckiego, a także ok. 120 m od lewego brzegu rzeki Wolbórki. Dalej granica Obszaru skręca na północny wschód i wzdłuż południowego skraju drogi z Wolborza do Tomaszowa Mazowieckiego dochodzi do granicy gmin Wolbórz i Tomaszów Mazowiecki. Dalej kieruje się po granicy tych gmin na południe, przecina rzekę Wolbórkę i dociera do rzeki Moszczanki. Od tego miejsca podąża w kierunku południowo-zachodnim wzdłuż koryta Moszczanki przez ok. 170 m, po czym skręca na południe i wzdłuż zachodniego skraju niewielkiego lasu dociera do drogi krajowej Nr 8 relacji Kudowa Zdrój - Wrocław – Walichnowy – Piotrków Trybunalski – Warszawa. Po przebiegu ok. 1 200 m północnym skrajem tej drogi w kierunku południowo-zachodnim skręca na południe w drogę polną i po ok. 700 m osiąga skraj kompleksu leśnego. Dalej granica biegnie na południowy wschód północnym skrajem lasu i po ok. 380 m dociera do drogi leśnej, w którą skręca i kieruje się na południowy zachód. Po ok. 800 m skręca na południowy - wschód i biegnie wzdłuż drogi prowadzącej do miejscowości Wolica. Po osiągnięciu drogi z Polichna do wsi Golesze skręca na zachód i południowym skrajem tej drogi dochodzi do drogi polnej zamykającej zabudowę wsi Żarnowca Duża. Skręca na północ, a po 80m na zachód biegnąc po zapleczu zabudowy wsi Żarnowca Duża, w odległości 80 m od północnego skraju drogi prowadzącej przez wieś i dochodzi do drogi z Lubiaszowa do Wolborza. (Od miejscowości Wolica do miejscowości Żarnowca Duża OChK „Doliny Wolbórki” łączy się z OChK „Spalsko-Sulejowskim”). Wchodzi w tę drogę i podąża na północ wzdłuż wschodniego jej skraju ok. 2 900 m do miejscowości Borek, gdzie skręca na północ w drogę leśną i wzdłuż niej dociera do drogi krajowej Nr 8 relacji Kudowa Zdrój - Wrocław – Walichnowy – Piotrków Trybunalski – Warszawa, skręca na wschód i podąża południowym skrajem ok. 100 m, po czym skręca na północ, a następnie po ok. 350 m na wschód i drogą leśną, omijając od południa, a następnie od wschodu zabudowę Wolborza, skręca na północ i wzdłuż cieku po ok. 130 m dochodzi do drogi polnej, w którą skręca na północny wschód i dochodzi do rzeki Moszczanki. Od mostu na rzece Moszczance granica biegnie wzdłuż Moszczanki na zachód przez ok. 300 m, po czym skręca na północ i wzdłuż kanału dociera do drogi przez Wolbórz, ok. 150 m od prawego brzegu rzeki Wolbórki i mostu na rzece Wolbórcie. Po przecięciu tej drogi biegnie drogą polną przez ok. 400 m w kierunku zachodnim, a dalej południowo-zachodnim do rzeki Starej Moszczanki, dalej wzdłuż jej koryta ok. 230 m na południowy zachód, po czym kierując się na północ, po ok. 70 m przecina rzekę Starą Moszczankę. Po przecięciu koryta Starej Moszczanki granica zmienia kierunek na północny i wzdłuż skraju łąki dociera do drogi polnej. Drogą tą podąża najpierw na północny zachód, a po ok. 820 m na południowy zachód i dochodzi do drogi z Wolborza do Lubiatowa, w którą skręca na północny zachód i wschodnim skrajem tej drogi dochodzi do skrzyżowania

dróg w Lubiatowie. Od tego miejsca Granica skręca na północ i podąża drogą do Będkowa, pokonuje ok. 700 m wzdłuż wschodniego skraju tej drogi, po czym skręca na północny-zachód w drogę do Zakrzewia. Po około 1 450 m dociera do drogi polnej, wzdłuż której biegnie na północ i dochodzi do granicy gmin Wolbórz i Moszczenica. Skręca na wschód biegnąc wzdłuż granicy tych gmin ok. 600m i dochodzi do ciek, wzdłuż którego kieruje się na północ ok. 200m i dochodzi do drogi polnej. Drogą tą idącą skrajem łąk dochodzi do granicy gmin Moszczenica i Będków, skręca na zachód idąc po granicy wspomnianych gmin, dochodzi do Rzeczkowa i drogi prowadzącej przez wieś. Dalej granica Obszaru skręca na zachód i dochodzi do drogi z Raciborowic przez Rzeczków i Remiszewice do Czarnocina. Następnie podąża na północny zachód i trzymając się wschodniego skraju tej drogi dochodzi do Remiszewic. W Remiszewicach granica przecina drogę wojewódzką Nr 716 relacji Koluszki – Rokiciny – Piotrków Trybunalski, idąc ciągle na północny zachód drogą do Czarnocina dociera do linii kolejowej relacji Warszawa - Katowice, biegnąc dalej na północ wzdłuż wschodniej granicy terenów kolejowych dochodzi do miejsca rozpoczęcia opisu granic Obszaru. Na odcinku Czarnocin - Prażki OChK „Doliny Wolbórki” graniczy z OChK „Koluszkowsko – Lubochniańskim”.